

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Zuzany Šnejdrové, Ph.D., a soudkyň Mgr. Jany Volkové a Mgr. Barbory Berkové ve věci

žalobce: **S. k. s. H., z. s., IČO X**
sídlem tř. 1. m. 1330, H.
zastoupený advokátem Mgr. Alešem Zdráhalou
sídlem Přerovská 33, Olomouc

proti

žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**
sídlem Jeremenkova 1056/40a, Olomouc

o žalobě proti rozhodnutí ze dne 16. 1. 2017, č. j. KUOK 2085/2017,

takto:

I. Rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 16. 1. 2017, č. j. KUOK 2085/2017, **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 13 200 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám advokáta Mgr. Aleše Zdráhaly, sídlem Přerovská 33, Olomouc.

Odůvodnění:

A. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhal zrušení rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje, Odboru strategického rozvoje, ze dne 16. 1. 2017,

Shodu s prvopisem potvrzuje M. N.

č. j. KUOK 2085/2017, kterým žalovaný zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Stavebního úřadu Hranice (dále jen „stavební úřad“) ze dne 17. 10. 2016, č. j. OSU/5600/11-27, kterým žalobci nařídil zjednání nápravy a odstranění závad, a toto rozhodnutí stavebního úřadu potvrdil.

B. Skutečnosti vyplývající ze správního spisu

2. Městský národní výbor v Hranicích vydal dne 12. 10. 1967 stavební povolení na provedení nejnutnějších oprav na stavbě malorážkové střelnice na pozemku parc. č. 1834/1.
3. Dne 31. 7. 1974 vydalo Ministerstvo zdravotnictví ČSR, Český inspektorát lázní a zřidel, závazný posudek č. j. ČIL-485-26.6.1974 (dále jen „závazný posudek ČILZ“), ve kterém inspektorát souhlasil s dobudováním střelnice Svazarmu Hranice na lokalitě tzv. Pod Hůrkou za splnění podmínek, mimo jiné podmínky č. 2: *„Střelnice může sloužit pouze pro střelbu ze vzduchovek a malorážek“*.
4. Součástí spisu je protokol *„o rekonstrukci rozestavěné malorážkové střelnice“* ze dne 17. 9. 1975, které obsahuje vyjádření balistika *„dokončení výstavby střelnice povolují za splnění mojich požadavků“*.
5. Dne 19. 6. 1975 vydal Městský národní výbor v Hranicích, odbor výstavby a územního plánování, rozhodnutí o přípustnosti stavby: zařízení střelnice na pozemku parc. č. 1834/1 v k. ú. Hranice, v trati pod Hůrkou, č. j. Výst/2354/74/75-Iš/405-173/1572 (dále jen „rozhodnutí o přípustnosti stavby“). V něm stanovil podmínky, mimo jiné podmínku č. 8, podle které je třeba dodržet závazný posudek MZ ČSR-Inspektorátu lázní a zřidel ze dne 31. 7. 1974.
6. Dne 6. 10. 1975 vydal Městský národní výbor v Hranicích, odbor výstavby a územního plánování, kolaudační rozhodnutí, kterým povolil užívání stavby *„střelnice v lokalitě Pod Hůrkou v Hranicích, umístěná na pozemku p. č. 1834/4, s příjezdovou komunikací přes pozemek p. č. 1834/1 k. ú. Hranice“* (dále jen „kolaudační rozhodnutí“). Městský národní výbor stanovil podmínku, že po dobu trvání stavby budou objekty udržovány v řádném a užitelném stavu a užívány pouze k účelům, pro něž bylo vydáno povolení.
7. Dne 11. 4. 2011 stavební úřad vyzval žalobce podle § 134 odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), aby ode dne obdržení výzvy zjednal nápravu – zabezpečil užívání stavby v souladu s rozhodnutím o přípustnosti stavby a kolaudačním rozhodnutím.
8. Dne 17. 10. 2016 vydal stavební úřad rozhodnutí dle § 134 odst. 3 stavebního zákona, kterým žalobci nařídil zjednání nápravy a odstranění závad: zabezpečení užívání stavby v souladu s rozhodnutím o přípustnosti stavby ze dne 19. 6. 1975 a kolaudačního rozhodnutí ze dne 6. 10. 1978, tzn. že střelnice může sloužit pouze pro střelbu ze vzduchovek a malorážek. Dále uvedl, že odvolání nemá odkladný účinek a rozhodnutí je vykonatelné jeho oznámením.
9. Žalobce proti rozhodnutím brojil dne 12. 4. 2017 odvoláním, které žalovaný napadeným rozhodnutím ze dne 16. 1. 2017 zamítl a rozhodnutí stavebního úřadu potvrdil.

C. Žaloba

10. Žalobce navrhoval, aby krajský soud napadené rozhodnutí a rozhodnutí stavebního úřadu zrušil. Konkrétně namítal:

Shodu s prvopisem potvrzuje M. N.

11. a) rozpory v podkladech pro rozhodnutí a předchozích rozhodnutích. Žalobce namítal, že z žádných podkladů a rozhodnutí nelze dojít k závěru, že byla střelnice zkolaudována pouze pro malorážkové zbraně a vzduchovky.
12. Správní orgány se nezabývaly rozpory v označení pozemků, jelikož kolaudační rozhodnutí bylo vydáno pro střelnici na pozemku parc. č. 1834/4, ale rozhodnutí o přípustnosti stavby povolilo stavbu střelnice na pozemku parc. č. 1834/1. Podmínka č. 8 rozhodnutí o přípustnosti stavby tak dle žalobce platila pro jiný pozemek, než na kterém ve skutečnosti stojí střelnice. Žalobce dále upozornil na to, že z kolaudačního rozhodnutí nevyplývá vazba na rozhodnutí o přípustnosti stavby. Správní orgány tak stanovily v napadených rozhodnutích podmínky užívání stavby, které se na střelnici nevztahují;
13. b) přehodnocení právního názoru. Žalobce namítal, že žalovaný nebyl oprávněn přehodnotit svůj právní názor vyslovený v rozhodnutí ze dne 9. 7. 2004. Žalovaný v napadeném rozhodnutí nezákonně tvrdil, že mu nebyla známa rozhodnutí Okresního úřadu v Přerově ze dne 30. 10. 2000, rozhodnutí Ministerstva pro místní rozvoj ze dne 29. 3. 2001 a sdělení ministra pro místní rozvoj ze dne 12. 11. 2002, a že jsou pro posouzení věci zásadní, proto se odklonil od závěrů vyslovených v rozhodnutí ze dne 9. 7. 2004. S tímto tvrzením se žalobce neztotožnil;
14. c) rozhodnutí stavebního úřadu nesplňuje náležitosti podle § 134 stavebního zákona. Žalobce brojil proti tomu, že v rozhodnutí nebyla stanovena lhůta, ve které měl žalobce splnit ukládanou povinnost, což způsobilo nezákonnost daného rozhodnutí;
15. d) nezákonnost výzvy ze dne 11. 4. 2011. Žalobce shledal výzvu nezákonnou z důvodu, že neobsahovala lhůtu ke splnění povinnosti a byla příliš obecná. Nepopisovala konkrétní způsob nápravy a upozornění na následky nevyhovění výzvě.
16. Žalobce doplnil žalobu podáním ze dne 28. 4. 2017 a ze dne 1. 8. 2017. V podáních žalobce uplatnil nové žalobní body. Podle § 71 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), může žalobce kdykoli za řízení žalobní body omezit. Rozšířit žalobu na dosud nenapadené výroky rozhodnutí nebo ji rozšířit o další žalobní body může jen ve lhůtě pro podání žaloby. Jelikož obě podání zaslal žalobce po lhůtě k podání žaloby, která uplynula dne 30. 3. 2017, krajský soud se jimi z důvodu jejich opožděného podání nezabýval.

D. Vyjádření žalovaného

17. Žalovaný považoval žalobu za nedůvodnou a navrhl její zamítnutí. K námitkám žalobce se vyjádřil následovně:
18. ad a) Žalovaný uvedl, že rozhodnutí o přípustnosti stavby stanovuje v bodě č. 8 podmínku nutnosti dodržení závazného posudku ČILZ, který stanovil, že střelnice může sloužit pouze pro střelbu ze vzduchovek a malorážek. Z kolaudačního rozhodnutí jednoznačně vyplývá vazba na rozhodnutí o přípustnosti stavby, a to včetně uvedené podmínky č. 8. Tento názor potvrdil i ministr pro místní rozvoj ve sdělení ze dne 12. 11. 2002, dle kterého byla stavba střelnice v rozporu s kolaudačním rozhodnutím užívána i ke střelbě z velkorážních zbraní.
19. ad b) K přehodnocení závěrů, které žalovaný vyslovil v rozhodnutí ze dne 9. 7. 2004, žalovaný sdělil, že musel s ohledem na podklady, o kterých se nově dozvěděl, především rozhodnutí Okresního úřadu v Přerově ze dne 30. 10. 2000, rozhodnutí Ministerstva pro

místní rozvoj ze dne 29. 3. 2001 a sdělení ministra pro místní rozvoj ze dne 12. 11. 2002, své závěry přehodnotit. S ohledem na popsané podklady dospěl k závěru, že používání velkorážních zbraní na střelnici je nezákonné.

20. ad c) a d) K vadám rozhodnutí stavebního úřadu a výzvy žalovaný sdělil, že stavební úřad ve svém rozhodnutí nařídil žalobci splnění konkrétní povinnosti, tj. zabezpečení užívání stavby střelnice v souladu s kolaudačním rozhodnutím, ode dne obdržení výzvy, tzn. bezodkladně. Žalovaný sdělil, že na užívání stavby střelnice ke střelbě z nepovolených zbraní upozorňovala stavební úřad opakovaně Policie ČR. Stavební úřad proto v souladu s § 134 odst. 3 stavebního zákona a Sportovnímu klubu střelců Hranicka nařídil splnění povinnosti, kterou stavební úřad v napadeném rozhodnutí specifikoval (střelnice může sloužit pouze pro střelbu ze vzduchovek a malorážek). Žalovaný mohl v posuzovaném případě stavebnímu úřadu vytknout pouze nečinnost, jelikož důvod pro vydání rozhodnutí dle § 134 odst. 3 stavebního zákona nastal již v roce 2011, když Policie ČR oznámila užívání střelnice ke střelbě z nepovolených zbraní poté, co Sportovní klub střelců Hranicka obdržel výzvu ke zjednání nápravy, a to ve dnech 5. 5. 2011, 26. 5. 2011, 5. 6. 2011, 12. 6. 2011, 7. 7. 2011 a 17. 7. 2011. Dle žalovaného však nečinnost stavebního úřadu nemá na zákonnost napadeného rozhodnutí vliv.
21. Žalovaný uvedl, že žalobce nerespektoval výzvu stavebního úřadu ze dne 11. 4. 2011, proto byly naplněny podmínky pro postup stavebního úřadu dle § 134 odst. 3 stavebního zákona. Žalovaný posoudil uvedenou výzvu jako zcela určitou a v souladu s právními předpisy. Stavební úřad měl na podkladě četných oznámení Policie ČR dostatečně prokázáno užívání stavby střelnice nepovolenými zbraněmi, nařídil proto žalobci jako vlastníku předmětné stavby zabezpečení jejího užívání v souladu s rozhodnutím o přípustnosti stavby a s kolaudačním rozhodnutím. Žalovaný v rozhodnutí stavebního úřadu a výzvě neshledal žádné pochybení, které by mělo vliv na jejich zákonnost, stavební úřad nařízenou povinnost specifikoval a v odůvodnění přezkoumávaného rozhodnutí řádně osvětlil, v čem spočívalo porušení právních předpisů ze strany žalobce, zmínil také četná oznámení Policie ČR svědčící o užívání nepovolených zbraní na stavbě střelnice.

E. Jednání před krajským soudem

22. Žalobce během jednání soudu předložil geometrický plán pořízený v srpnu 1978, jímž dokládal, že rozhodnutí o přípustnosti stavby se týkalo s ohledem na bod 5 tohoto rozhodnutí hospodářské budovy umístěné na pozemku parc. č. 1834/1, současná střelnice však stála na pozemku parc. č. 1834/4 již od roku 1967. Žalobce dále předložil notářský zápis č. NZ 687/66 z roku 1966 a dodal, že i stavební povolení z r. 1967 hovoří o údržbových pracích a opravách na střelnici, nikoli o výstavbě střelnice samotné. Žalobce dále uvedl, že k rozdělení parcel parc. č. 1834/1 a 1834/4 došlo již v roce 1943. Dále doplnil, že kolaudační rozhodnutí se nemůže vztahovat k pozemku parc. č. 1834/1, neboť popisuje úplně jinou stavbu dle rozměrů. Jsou to rozměry hlavní střelnice, nikoli pomocného skladu, jak je uvedeno v geometrickém plánu z roku 1978.
23. Zástupkyně žalovaného uvedla, že žalobce je povinen užívat stavbu v souladu s rozhodnutím o přípustnosti stavby ze dne 19. 6. 1975 a kolaudačním rozhodnutím ze dne 6. 10. 1978, jelikož tato rozhodnutí nikdy zrušena nebyla. Následná řízení, v nichž docházelo postupně k vydávání a rušení dalších rozhodnutí, se týkala správního deliktu a na účinnost kolaudačního rozhodnutí a rozhodnutí o přípustnosti stavby neměla vliv.

24. Zástupkyně žalovaného k důkazu předložila aktuální výpis z katastru nemovitostí týkající se pozemku parc. č. 1834/4 a 1834/1 a doplnila, že dle jejího názoru došlo v rozhodnutí o přípustnosti stavby k chybě v psaní, když byl uveden pozemek parc. č. 1834/1 namísto parc. č. 1834/4, neboť v kolaudačním rozhodnutí je již uveden pozemek parc. č. 1834/4 s příjezdovou komunikací přes pozemek parc. č. 1834/1. Uvedla, že podmínkou bylo vysazení rychle rostoucích dřevin (bod 9 rozhodnutí o přípustnosti stavby), které by nemělo smysl, pokud by se jednalo o pozemek, na němž by se nestřílelo. Vždy se střílelo pouze na pozemku 1834/4. K dotazu soudu zástupkyně žalovaného sdělila, že je možné, že na místě, na kterém nyní stojí střelnice, byl objekt již před touto střelnicí, nicméně aktuální objekt byl povolen na základě rozhodnutí z roku 1975.
25. Žalobce k tvrzení zástupkyně žalovaného doplnil, že k ozelenění došlo na pozemku parc. č. 1834/1, neboť s ohledem na terén to bylo jediné možné řešení, kdy pozemek parc. č. 1834/1 je v převýšení cca 4 metry a pozemek parc. č. 1834/4 byl srovnán do roviny.

F. Posouzení věci krajským soudem

26. Krajský soud ověřil, že žalobu podala osoba k tomu oprávněná, po vyčerpání řádných opravných prostředků a žaloba splňuje všechny formální náležitosti. Žalobce podal žalobu ve lhůtě dle § 72 odst. 1 s. ř. s. Je tedy věcně projednatelná.
27. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů dle § 75 odst. 2 s. ř. s., přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalované (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
28. Jednotlivé žalobní námitky posoudil krajský soud takto:
- ad a) Rozpory v podkladech pro rozhodnutí a předchozích rozhodnutích
29. Krajský soud zkoumal, zda v předložených podkladech skutečně existují nejasnosti a zda mohly správní orgány na základě spisového materiálu a popsanych úvah dospět k jednoznačnému závěru, že lze na předmětné střelnici střílet toliko z malorážek a vzduchovek. Krajský soud dospěl k závěru, že nikoli.
30. Součástí správního spisu je stavební povolení ze dne 12. 10. 1967, ze kterého vyplývá, že podáním ze dne 21. 7. 196X (pozn. soudu: z kopie, která je součástí spisu, nelze zjistit, o jaký rok se jednalo, číslice není čitelná) bylo požádáno o povolení k „provedení prací na stavbě malorážkové střelnice na poz. parc. č. 1834/1 kat. úz. Hranice, Pod Hůrkou dle schválené dokumentace“. Městský národní výbor v Hranicích vydal stavební povolení na provedení nejnutnějších oprav. Dále stanovil podmínku, že práce musí být provedeny do konce roku 1968. Z uvedeného vyplývá, že se na pozemku parc. č. 1834/1 již v roce 1967 měla nacházet blíže nespecifikovaná střelnice, jejíž opravy městský národní výbor povolil.
31. Dalším dokumentem, ze kterého správní orgány vycházely, bylo rozhodnutí o přípustnosti stavby, které Městský národní výbor v Hranicích vydal pro „zařízení střelnice na pozemku p. č. 1834/1 k. ú. Hranice, v trati Pod Hůrkou“. Jedná se spolu se stavebním povolením z roku 1967 již o druhý dokument, který se týká „střelnice na pozemku parc. č. 1834/1“. Předmětem řízení v posuzované věci je však střelnice na pozemku parc. č. 1834/4. Vzhledem k tomu, že dvě výše popsaná rozhodnutí specifikovala střelnici na pozemku parc. č. 1834/1, může za této situace krajský soud jen ztěžka bez dalšího přistoupit na argumentaci žalobkyně, že označení pozemku parc. č. 1834/1 v rozhodnutí o přípustnosti stavby byl omyl a jednalo se toliko o chybu v psaní. Z popsanych dokumentů totiž nelze

bez pochybností dospět k závěru, že se žádná střelnice na pozemku parc. č. 1834/1 nenacházela a střelnice existovala vždy pouze na pozemku parc. č. 1834/4. Tyto rozpory nebyl žalovaný s to racionálně vysvětlit. Žalovaný během jednání soudu předložil toliko aktuální výpisy z katastru nemovitostí, které shora nastíněné nejasnosti v minulosti neobjasňují, jelikož prokazují pouze to, kde se nachází střelnice v současnosti. Tvrzení o omylu v psaní žalovaný nepodložil žádnými důkazy či logickou argumentací, kterou by mohl krajský soud posoudit a zabývat se jí.

32. Pochybnosti o označení pozemků vyvstávají dále z podmínky č. 1 posudku ČILZ. Podmínka č. 1 stanovila, že *„před započítím provozu na střelnici musí být dobudovány ochranné valy a také musí být předem vysázena zeleň za účelem vytvoření protihlukové kulisy vůči vnitřnímu lázeňskému území lázeňského místa Teplice nad Bečvou“*. Žalovaný měl v napadeném rozhodnutí za to, že se posudek ČILZ vztahoval toliko na pozemek parc. č. 1834/4. To je však v rozporu s tvrzením žalobce, který během jednání soudu sdělil, že k ozelenění došlo na pozemku parc. č. 1834/1, neboť s ohledem na terén to bylo jediné možné řešení. Dle krajského soudu tak vznikly další nejasnosti týkající se označení pozemků, které nepodporují argumentaci žalovaného, že nesouladná parcelní čísla správní orgány uvedly z důvodu prostého omylu v psaní.
33. Žalobce při jednání soudu předložil geometrický plán pro zaměření budovy na střelnici, č. 950-8-30-78-79081, vyhotovený dne 14. 8. 1978, který krajský soud provedl k důkazu. Součástí geometrického plánu je výkaz výměr podle evidence nemovitostí, kde je samostatně uveden pozemek parc. č. 1834/1 a 1834/4. V mapě v měřítku 1:1000 je zakreslen pozemek parc. č. 1834/4 a nachází se na něm budova č. e. 2940 označená jako střelnice. Avšak i na pozemku parc. č. 1834/1 se nachází budova, a to budova č. e. 2939 označená jako „hosp. budova“. V této souvislosti krajský soud upozorňuje, že rozhodnutí o přípustnosti stavby bylo vydáno nikoli pro střelnici, ale pro „zařízení střelnice“ na pozemku parc. č. 1834/1. Z notářského zápisu ze dne 19. 12. 1966, č. NZ 687/66, kupní smlouvy na pozemek parc. č. 1834/1 a 1834/4, dle krajského soudu jasně vyplývá, že již v roce 1966 existovaly dva samostatné pozemky s parc. č. 1834/1 a 1834/4. Správní orgány si tak měly vyjasnit, aby nevznikaly další nejasnosti, zda se rozhodnutí o přípustnosti stavby týkalo skutečně současné střelnice a při označení pozemku parc. č. 1834/1 namísto 1834/4 došlo k písařské chybě, či se rozhodnutí o přípustnosti stavby vztahovalo toliko na zařízení střelnice, za které by bylo lze považovat hospodářskou budovu uvedenou v geometrickém plánu z roku 1978 či jinou budovu, a označení pozemku parc. č. 1834/1 bylo správné.
34. K osvětlení této otázky nepřispěl ani protokol o rekognoskaci rozestavěné malorážkové střelnice ze dne 17. 9. 1975, ve kterém je u popisu a umístění střelnice uvedeno, že *„výstavba střelnice se táhne už od r. 1962 a dodnes není dokončena. Byla započata bez vyjádření balistika. Je umístěna ve svažitém terénu a proto má dosti vysoký záchyt. val a do poloviny střeliště i valy boční. Nachází se na pokraji lesa zv. pod Hůrkou“*. Z protokolu vyplývá, že již před rokem 1975 nespecifikovaná střelnice v lokalitě Pod Hůrkou existovala. Toto tvrzení však přináší další nejasnosti. Krajskému soudu z předložených podkladů není známo, jak mohl Městský národní výbor v Hranicích za této situace vydat rozhodnutí o přípustnosti stavby, o které měl stavebník podle § 10 odst. 1 zákona č. 87/1958, o stavebním řádu, požádat již před započítím stavebních prací a v posuzované věci tak učinil až v roce 1975. Ze shora uvedeného však vyplývá, že se stavbou střelnice mělo být započato již v roce 1962, tedy 13 let před vydáním rozhodnutí o přípustnosti stavby. Za této situace opět

vyvstávají otázky, zda již od roku 1962 započala výstavba střelnice na pozemku parc. č. 1834/4 či na pozemku parc. č. 1834/1 a v protokolu tato skutečnost nebyla dostatečně rozlišena.

35. Krajský soud se dále zabýval tím, zda na sebe jednotlivé dokumenty ve správním spise odkazují. Dle úvahy správních orgánů kolaudační rozhodnutí odkazuje na rozhodnutí o přípustnosti stavby, které dále odkazuje na závazný posudek ČILZ, který stanovil podmínku č. 2: „*Střelnice může sloužit pouze pro střelbu ze vzduchovek a malorážek*“. Po seznámení se s obsahem daných rozhodnutí a dalších podkladů ve správním spise má krajský soud za to, že k tomuto jednoznačnému závěru nelze bez zjištění dalších skutečností dospět.
36. Krajský soud zjistil, že v bodě č. 8 rozhodnutí o přípustnosti stavby je uvedeno, že je třeba dodržet závazný posudek ČILZ. Existuje tak přímá provázanost mezi rozhodnutím o přípustnosti stavby a závazným posudkem, který omezil provoz střelnice pro určité typy zbraní (aniž by však samostatně vymezoval, na jakých pozemcích se předmětná střelnice má nacházet).
37. Krajský soud dále zkoumal kolaudační rozhodnutí. Kolaudačním rozhodnutím Městský národní výbor v Hranicích, odbor výstavby a územního plánování, povolil užívání stavby „*střelnice v lokalitě Pod Hůrkou v Hranicích, umístěné na pozemku p. č. 1834/4, s příjezdovou komunikací přes pozemek p. č. 1834/1 k. ú. Hranice*“. Kolaudační rozhodnutí přímý odkaz na rozhodnutí o přípustnosti stavby neobsahuje. V kolaudačním rozhodnutí je pouze uvedeno, že po dobu trvání stavby budou objekty udržovány v řádném a užitelném stavu a užívány pouze k účelům, pro něž bylo vydáno povolení. Tato podmínka je tak obecná, že z ní dle krajského soudu s ohledem na shora zmíněné nejasnosti nelze seznat, zda za zmiňované „povolení“ lze považovat stavební povolení z roku 1967, rozhodnutí o přípustnosti stavby či se jednalo o specifické povolení, jehož obsah není krajskému soudu znám. Kolaudační rozhodnutí odkazuje přímo toliko na protokol o rekognoskaci rozestavěné malorážkové střelnice ze dne 17. 9. 1975, protože v bodě 6 stanovilo, že je nutno respektovat stanovisko balistika ze dne 17. 9. 1975. Správní orgány proto nemohly bez dalšího dospět k jednoznačnému závěru, že kolaudační rozhodnutí přímo odkazuje na rozhodnutí o přípustnosti stavby a to se skutečně vztahuje na stavbu střelnice na pozemku parc. č. 1834/4 (je-li v tomto rozhodnutí uvedeno „zařízení střelnice“ a pozemek parc. č. 1834/1).
38. Krajský soud uzavírá, že správní orgány musí zjistit, zda existovala stavba střelnice pouze na pozemku parc. č. 1834/4, či i na pozemku parc. č. 1834/1. Dále musí ujasnit, čeho se týkalo rozhodnutí o přípustnosti stavby a co bylo myšleno označením „zařízení střelnice“. Teprve na základě této úvahy mohou správní orgány zkoumat, zda označení pozemku parc. č. 1834/1 lze považovat za písařskou chybu či nikoli. Správní orgány musí dále vysvětlit vztah mezi stavebním povolením z roku 1967 a rozhodnutím o přípustnosti stavby. Teprve poté musí správní orgány učinit přezkoumatelnou úvahu o tom, zda a z jakých důvodů dospěly k závěru o provázanosti kolaudačního rozhodnutí a rozhodnutí o přípustnosti stavby.
39. Z uvedených důvodů dopěl krajský soud k závěru, že námitka a) je důvodná.
ad b) Přehodnocení názoru uvedeného v rozhodnutí ze dne 9. 7. 2004

40. Žalovaný v napadeném rozhodnutí přezkoumatelně vysvětlil, proč se odklonil od názoru, který vyslovil v rozhodnutí ze dne 9. 7. 2004. Vysvětlil, že se seznámil s obsahem rozhodnutí Okresního úřadu v Přerově ze dne 30. 10. 2000, rozhodnutí Ministerstva pro místní rozvoj ze dne 29. 3. 2001 a sdělení ministra pro místní rozvoj ze dne 12. 11. 2002, popsal, jaké závěry z uvedených rozhodnutí vyplývají. Nezůstal ale u pouhého odkazu na tato rozhodnutí, ale na straně 7 napadeného rozhodnutí učinil samostatnou a přezkoumatelnou úvahu o tom, jaký je vztah mezi kolaudačním rozhodnutím a rozhodnutím o přípustnosti stavby.
41. Nadto je třeba uvést, že rozhodnutí ze dne 9. 7. 2004 se týkalo sice věci totožných účastníků, ale jednalo se o odlišné řízení o správním deliktu. Rozhodnutí žalovaného z roku 2004 tak nebylo závazné v nyní posuzované věci. To nic nemění na tom, že by žalovaný měl být ve svých právních závěrech konzistentní. Pokud však žalovaný v napadeném rozhodnutí podrobně vysvětlil, proč se od svého dříve vysloveného závěru odklonil a vyslovil závěry nové, nelze mu na tomto postupu ničeho vytknout.

42. Námitka b) není důvodná.

ad c) Nedostatky rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 17. 10. 2016

43. Krajský soud se dále zabýval tvrzenými vadami rozhodnutí stavebního úřadu. Žalobce měl za to, že rozhodnutí neobsahuje lhůtu, ve které měl žalobce splnit uloženou povinnost. S tímto závěrem se krajský soud neztotožňuje. Stavební úřad ve svém rozhodnutí lhůtu upravil tak, že vyslovil, že je rozhodnutí vykonatelné jeho oznámením. Krajský soud má za to, že lhůta k splnění povinnosti z rozhodnutí stavebního úřadu jasně vyplývá a je určitá.
44. Žalobce dále namítal, že stavební úřad nekonkretizoval, jakou povinnost má žalobce splnit. Také tato námitka není důvodná. Stavební úřad žalobci uložil, aby napravit porušenou podmínku rozhodnutí o přípustnosti stavby, tedy aby střelnice sloužila pouze pro střelbu ze vzduchovek a malorážek. Krajský soud na této formulaci neshledal nic nekonkrétního či umožňujícího rozdílný výklad.
45. Krajský soud proto uzavřel, že lhůta i povinnost byly vymezeny řádně. Námitka c) tak není důvodná.

ad d) Nedostatky výzvy ze dne 11. 4. 2011

46. Krajský soud se dále zabýval tím, zda byly naplněny obsahové a formální náležitosti výzvy podle § 134 stavebního zákona. Krajský soud má za to, že výzva shodně jako rozhodnutí stavebního úřadu obsahovala jak určení lhůty ke splnění povinnosti, tak popsala povinnost, kterou měl žalobce splnit.
47. Náležitosti výzvy podle § 134 stavebního zákona byly v době vydání výzvy upraveny v § 17 vyhlášky č. 526/2006 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení stavebního zákona. Ustanovení § 17 citované vyhlášky stanovilo, že *výzva ke zjednání nápravy obsahuje a) jméno, příjmení a místo trvalého pobytu, respektive název a sídlo osoby, které je výzva určena (stavebník, stavbyvedoucí, osoba vykonávající stavební dozor, vlastník stavby), b) zjištěnou závadu a způsob zjednání nápravy nebo požadavek bezodkladného zastavení nepovolených stavebních prací anebo výčet dokladů, které mají být předloženy, popřípadě jiný důvod výzvy, c) lhůtu pro splnění výzvy, d) upozornění na následky nevyhovění výzvě*. Krajský soud proto zkoumal, zda výzva ze dne 11. 4. 2011 obsahovala všechny popsané náležitosti či nikoli.

48. V posuzované věci stavební úřad vyzval žalobce, aby „ode dne obdržení výzvy zjednal nápravu – zabezpečil užívání stavby v souladu s rozhodnutím o přípustnosti stavby a kolaudačním rozhodnutím“. Lhůta k plnění tak byla stanovena ode dne obdržení výzvy, tedy bezodkladně. Taktéž výzva obsahovala řádné vymezení povinnosti žalobce. Stavební úřad se neomezil na obecné tvrzení, že má žalobce zabezpečit užívání stavby v souladu s rozhodnutím o přípustnosti stavby a kolaudačním rozhodnutím, ale v textu výzvy popsal, proč stavební úřad provedl kontrolní prohlídku, co bylo obsahem závazného posudku ČILZ, rozhodnutí o přípustnosti stavby a kolaudačního rozhodnutí. Následně vyslovil závěr, že střelnice může sloužit pro střelbu ze vzduchovek a malorážek a její užívání ke střelbě z velkorážních zbraní je v rozporu s kolaudačním rozhodnutím. Výzva taktéž obsahovala poučení, že nebude-li stavba užívána v souladu s kolaudačním rozhodnutím, stavební úřad vydá rozhodnutí v souladu s § 134 odst. 3 stavebního zákona a zjednání nápravy nařídí.
49. Z uvedeného vyplývá, že stavební úřad jasně a bezrozporně žalobci sdělil, v čem spočívá jeho pochybení, jak a z jakých podkladů k tomuto závěru dospěl, stanovil lhůtu k nápravě, popsal povinnost, kterou je žalobce povinen splnit a současně jej poučil o následcích nesplnění.
50. Krajský soud uzavřel, že výzva byla dostatečně určitá a splňovala zákonné náležitosti včetně všech náležitostí podle § 17 vyhlášky č. 526/2006 Sb.
51. Námitka d) není důvodná.

G. Závěr a náhrada nákladů řízení

52. S ohledem na výše uvedené závěry krajský soud napadené rozhodnutí pro výše popsané vady řízení mající vliv na zákonnost rozhodnutí dle § 78 odst. 1 s. ř. s. zrušil. Současně krajský soud vrací věc žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). Žalovaný je právním názorem soudu (shrnutým v bodě 38 odůvodnění tohoto rozsudku) vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
53. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že v řízení procesně úspěšný žalobce má právo vůči žalovanému na náhradu nákladů řízení. Náklady žalobce ve výši 13 200 Kč tvoří: 1) zaplacený soudní poplatek za žalobu proti rozhodnutí ve výši 3 000 Kč, 2) náklady za zastupování žalobce advokátem, stanovené dle vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif (dále jen „AT“), sestávající z odměny za zastupování ve výši 9 300 Kč za tři provedené úkony právní služby dle § 11 odst. 1 písm. a), d) a g) AT, tj. převzetí zastoupení, sepsání žaloby a účast na jednání krajského soudu dne 26. 3. 2019, přičemž odměna za jeden úkon právní služby ve výši 3 100 Kč byla stanovena dle § 9 odst. 4 písm. d) a § 7 bod 5 AT, a dále z náhrady hotových výdajů za provedené úkony ve výši 900 Kč, tj. 3 x 300 Kč dle § 13 odst. 4 AT. Vzhledem k odlišné úpravě s. ř. s. a zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“), týkající se nabytí právní moci rozhodnutí (§ 54 odst. 5 s. ř. s., § 159, § 160 odst. 1 o. s. ř.), uložil soud žalovanému povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku. Místo plnění určil soud dle § 149 o. s. ř.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Olomouc 26. března 2019

JUDr. Zuzana Šnejdrlová, Ph.D. v. r.
předsedkyně senátu